

Servidors de l'estat

Curiós el dia d'ahir. Els uns, la dreta (incloent-hi el PSOE, com si diguéssim) aplaudint el servidor de l'estat anomenat Manuel Fraga. I els altres, l'esquerra (incloent-hi el PSOE, com si diguéssim) aplaudint el servidor de l'estat anomenat Baltasar Garzón. I jo lluny, molt lluny, de tots dos i de l'estat que representen.

Curiós el dia d'ahir. Els uns, la dreta (incloent-hi el PSOE, com si diguéssim) aplaudint el servidor de l'estat anomenat Manuel Fraga. I els altres, l'esquerra (incloent-hi el PSOE, com si diguéssim) aplaudint el servidor de l'estat anomenat Baltasar Garzón. I jo lluny, molt lluny, de tots dos i de l'estat que representen. De Fraga, ja ho he dit tot. Que si em sobta de veure segons qui, també de CiU, recalcant que Fraga fou un artífex de la transició? Doncs, sí, em sobta. Però, res més. Ja l'han enterrat? Requiescat in pacem... Ara, el cas Garzón és més mogut. Perquè, en el fons, em resulta divertit de constatar que, encara que ells no ho vulguen veure, Fraga i Garzón tenen més coses en comú que no es pensa la caverna madrilenya i la tribu respectiva: són personatges sense escrúpols morals que serveixen sempre la seua ambició i el seu estat. Jo he vist gent torturada per la policia. D'una manera salvatge. Gent torturada que després de passar per l'infern de comissaria anava a parar a Garzón i als seus amics de l'Audiencia Nacional espanyola. Gent que quan volien denunciar la tortura a Garzón topaven amb una paret d'insensibilitat. Ni democràcia ni respecte dels drets humans ni res. Pitjor: topaven amb l'encobriment conscient del delictes per Garzón. I per això, defensar aquest personatge se m'ha fet impossible des d'aleshores, per més raó que puga tenir ara i per més espantosa que siga la confraria que l'ataca. Ja s'ho faran ells amb ells. I, tanmateix, he de reconèixer que l'espectacle d'ahir, tant defensar els variats servidors de l'estat, no em va deixar indiferent. Suppose que és allò que passa quan tens un estat i l'estat té unes clavegueres i tot això i tot allò. Si és així, l'única cosa que puc dir és que, quan tinguem el nostre, espere que no ens passe. Ingenu.

18 gener 2012

Una notícia de VilaWeb.com
Edició GENERAL
<http://www.vilaweb.cat>
[Enllaç permanent](#)